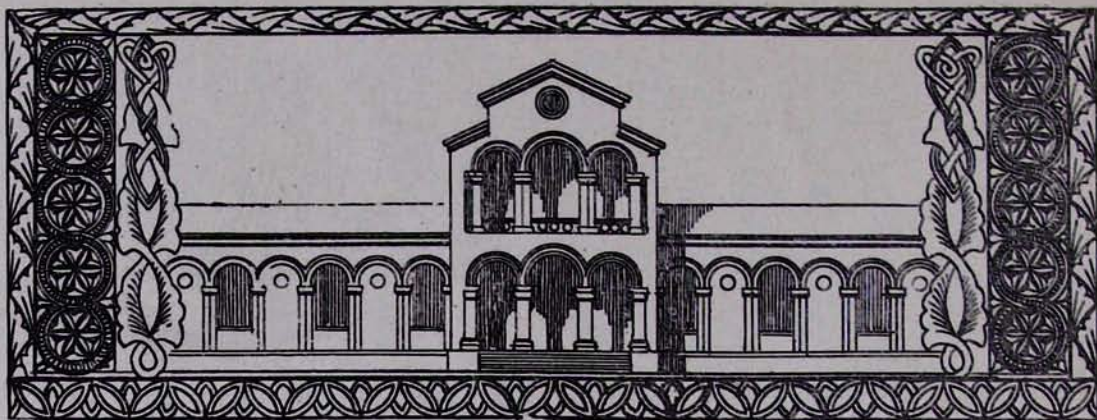

ՍՈՒՐԲ ԷԶՄԻԱԾՆԻ ՀՈԳԵՎՈՐ ԾԵՄԱՐԱՆԻ ՎԵՐԱԲԱՅՈՒՄԸ

Սեպտեմբերի 9-ին, հինգշաբթի օրը, առավոտյան ժամը 10-ին, տեղի ունեցավ Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնի Հոգևոր Ճեմարանի 1965—1966 ուսումնական տարեշրջանի բացումը:

Հանդիսության նախագահում էր Վեհափառ Հայրապետը, շրջապատված Գերագույն Հոգևոր Խորհրդի և միաբանության եպիսկոպոս անդամներով:

Ճեմարանի բացման հանդիսության ներկա էին միաբան հայրեր, դասախոսական կազմը, վանքի պաշտոնեությունը և ողջ ուսանողությունը:

Որոշյալ ժամին Վեհափառ Հայրապետը մուտք է գործում Հոգևոր Ճեմարանի հանդիսությունը սրահը, մինչև ուսանողական երգչախումբը, ղեկավարությամբ հոգեշնորհ Տ. Արսեն վարդապետ Բերբերյանի, հոգեկան բարձր տրամադրությամբ երգում է «Աշակերտք Քրիստոսի» շարականը:

Հոգևոր Ճեմարանի նորընտիր վերակացու արժանապատիվ Տ. Նշան քահանա Բեյլերյանը Մատթեոսի Ավետարանից ընթերցում է սերմնացանի առակը (ԺԳ 4—9):

Գլխարանի ուսանող բարեշնորհ Գրիգոր սարկավազ Բունիաթյանը ներշնչված ընթերցում է «Աղերս առ Ս. Հոգին» Նարեկացու հոյակապ էջը (Բան ԶԴ):

Ճեմարանի երգչախումբը կատարում է թարգմանչաց շարականը՝ «Որք զարդարեցին», որպեսզի ուսանողության սրտի և մտքի անդաստանները զարդարվեն «տնօրինաբար» Անեղի բազմապիսի շնորհներով և իմաստություններով:

Հոգևոր Ճեմարանի նորընտիր վերատեսուչ հոգեշնորհ Տ. Ներսես վարդապետ Պողա-

պալյանը ուսումնական նոր տարվա սկզբնավորության բարեբաաստիկ առթիվ ուխտի, ծառայության, ողջույնի և բարի գալստյան ջերմ խոսքեր է ուղղում դասախոսական կազմին և ողջ ուսանողության:

«Վեհափառ Տեր:

Աստուծո օգնականությամբ և Ձերդ Ս. Օծության օրհնությամբ, սեպտեմբերյան այս առավոտյան, Հոգևոր Ճեմարանի դռները դարձյալ բացվում են, դիմավորելու համար 1965—1966 ուսումնական տարեշրջանը:

Անցյալ տարիները դարձան պատմություն: Նորը հավատում ենք որ լինելու է է՛լ ավելի արդյունավետ, նամանավանդ երբ Ձերդ Սրբությունը, ինչպես միշտ, այս տարի էլ Իր հայրական հոգատարությամբ միացնի նաև Իր խրատներն ու օրհնությունը, այս դժվարին նպատակի իրագործման ի խնդիր:

Հոգևոր Ճեմարանը շատ հին կրթական հաստատություն է: Դարեր շարունակ նա լուսավորել է Եկեղեցու սպասավորության կոչված հոգիների սիրտն ու միտքը: Երանելի վարդապետներ և եռամեծ սուրբեր են դաստիարակվել ու աճել նրա հովանու տակ:

Տարեմտի այս օրը սրբազան է ուսանողության համար: Ամառային կաղզուրիչ հանգըստից հետո կազմակերպյալ աշխատանքի ծարավն ունեն բոլորը, և գիտեմ, թե ինչպիսի՛ հույզերով և ակնկալություններով սպասում են աշխատանքի պահին:

Բոլոր ճեմարանականների առաջ դրվել է մի սրբազան նպատակ: Այս ասպարեզը սուրբ է, որովհետև ծառայության ասպարեզ է և իրագործելի միայն ու միայն աստվածային կոչմամբ և ծառայության ճանապարհով: Վստահ ենք բոլորս, որ դուք՝ ուսանող-

ներդ եկել եք այստեղ անսալով ձեր ներքին կանչին, որպեսզի մոտիկ ապագային նվիրվեք ծառայության գործին մեր Եկեղեցու անդամատանում:

Հայ հոգևորականի և հատկապես նվիրյալ կուսակիցների կարիքը մեր օրերում ամեն տեղ զգացվում է: Գո՛ւր, մատղաշ հոգիներ, վաղը ատորացած հասկեր պիտի դառնաք Տիրոջ այգու համար և հոգևոր կարյաց մեր ժողովրդի: Անձնապես առիթն եմ ունեցել գտնվելու մի շարք հայկական գաղթօջախներում և գիտեմ, թե ինչքա՛ն սրբազան է ու անհրաժեշտ հայ հոգևորականի ծառայությունը:

Տարիներ առաջ ես էլ այս գրասենյակների առաջ գլուխ եմ խոնարհել, հավաքելու համար հոգևոր, իմացական, բարոյական և հայրենասիրական պաշար: Այսօր սակայն ինձ համար պատկերը տարբեր է: Երեկ ուսանող, այսօր՝ ուսուցանող: Սակայն ուսուցանելուն և ուսանելուն մեջ գրեթե տարբերություն գոյություն չունի: Կյանքը, սկզբից մինչև վախճանը, ուսանելու մի շրջան է, մեծի և փոքրի համար:

Այս մտածումներից հետո, ջերմապես շնորհավորում եմ Հոգևոր Ճեմարանի դասախոսական կազմը և օգնական վերակացու հայրերին: Ձեռք-ձեռքի տված և միախոհ, բոլորս պետք է ձգտենք մի նպատակի. դա այս նոր սերնդի հոգևոր դաստիարակության հարցն է:

Միրելի՛ ուսանողներ, բարի եկաք բոլորդ ի Հոգևոր Ճեմարան, Ս. Էջմիածին: Թո՛ղ քիչ առաջ ընթերցված Ավետարանի ոգին սերմնացանի առակով իրանականա արդյունավետությամբ, Վեհափառ Հայրապետի օրհնությամբ, դասախոսական կազմի նվիրյալ աշխատանքով և ձեր ժրջանությամբ:

Ահա բացված են դռները ձեր առաջ Հոգևոր Ճեմարանի ուսումնական նոր՝ 1965—1966 տարվա:

Վեհափա՛ռ Տեր, բաշխեցեք Ձեր օրհնությունները մեզ բոլորիս: Օրհնեցեք այս լույսի վառարանը, ջերմացրեք Ձեր հայրական շնչով մեր հոգիները, որպեսզի բացվեն մեր աչքերը՝ ճանաչելու համար ճշմարտությունն ու լույսը:

«Մեք աշակերտիմք և հետևիմք»:

Այնուհետև, հանդիսավոր լուծյան մեջ, Վեհափառ Հայրապետը խոսք է առնում: Նորին Ս. Օծուխյունը շնորհավորում է Հոգևոր Ճեմարանի վերամուտը, օրհնում է դասախոսական կազմին և ուսանողությանը, խոսելով գեղեցիկ և իմաստալից մի խրատական՝ ուղղված ուսանողության, ճեմարանականի կողման, Հոգևոր Ճեմարանի առաքելության և նպատակների մասին, հորդորելով, որ ուսանողությունն իր քրտնաջան աշխատանքով, կարգապահությամբ, ծառայության և նվիրման ոգով արդարացնի Հայոց Հայրապետի հույսերն ու հայ հավատացյալ ժողովրդի ակնկալությունները:

Նորին Ս. Օծուխյունն իր հայրական ջերմ խրատականը՝ վերջացնում է բուռն ծափահարությունների ներքո, օրհնելով բոլորին:

Վեհափառ Հայրապետի «Պահպանիչ»-ից և խմբովին երգված «Հայր մեր»-ից հետո, տեսչական ու դասախոսական կազմը և ուսանողությունը մոտեցան ի համբույր Նորին Ս. Օծուխյան Աջին:

Այնուհետև, ժամը 12-ին, Վեհարանում տեղի ունեցավ մանկավարժական խորհուրդ, Վեհափառ Հայրապետի նախագահությամբ, որտեղ Նորին Ս. Օծուխյունը, ուսումնական նոր տարվա առթիվ, շնորհավորելով դասախոսական կազմին, արեց մեթոդական մանկավարժական թելադրություններ:

Նորհրդակցությունում ելույթ ունեցան Գեղազույն Հոգևոր Նորհրդի անդամներ պրոֆեսոր Ա. Առաքելյանը, Գ. Հակոբյանը, Ճեմարանի վերատեսուչ հոգեշնորհ Տ. Ներսես վարդապետը, դասախոսներ Ա. Հատիտյանը և Ս. Անթոսյանը:

Սեպտեմբերի 9-ին ցնծագին հնչեց Ճեմարանում 1965—1966 ուսումնական տարվա առաջին զվարթ զանգը:

Սեպտեմբերի 10-ից սկսվեցին կանոնավոր դասախոսությունները Հոգևոր Ճեմարանում:

Այս տարի Հոգևոր Ճեմարանի ուսանողության թիվը 27 է, բաշխված հետևյալ դասարանների վրա. Ա դասարան 7, Բ դասարան 5, Գ դասարան 7, Ա լսարան 4, Գ լսարան 4:

Ուսումնական այս տարվա համար արտասահմանից սպասվում են շուրջ 7—10 ուսանողներ:

